

ten met een erkend CC +I (b.v. Beringen, Bierbeek e.a., cf. art. 7, § 2, nr. 2a) en tenslotte ook de gemeenten met meer dan 30000 inwoners én een erkend CC in basiscategorie (b.v. Wevelgem, Brasschaat, e.a., cf. art. 7, § 2, nr. 2b).

Gemeentelijk cultuurbeleid

Met het 'ontwerp van decreet houdende het stimuleren van een kwalitatief en integraal gemeentelijk cultuurbeleid' (versie van 1.12.2000, memorie van toelichting van 18.12.2000) biedt de minister onmiddellijk een alternatief aan voor de gemeenten die geen centrum- of spreidingsfunctie vervullen, maar toch een cultuurbeleid willen uitbouwen. Door het loon van een cultuurbeleidscoördinator te (helpen) betalen, wil dit ontwerpdecreet de schotten tussen de bibliotheek, het cultureel centrum (en alle andere culturele infrastructuur), het archief en/of museum, de muziekschool, enz. in een gemeente wegwerken. Daarnaast zijn er subsidies voorzien voor samenwerkingsverbanden tussen gemeenten.

Als een gemeentebestuur aan een geïntegreerd cultuurbeleid wil werken, dan moet het in eerste instantie een 'cultuurbeleidscoördinator' in dienst hebben. Hij of zij kan dan een 'cultuurbeleidsplan' schrijven waarin het cultuur aanbod binnen de gemeente (CC of gemeenschapscentrum, bibliotheek, enz.) getoetst wordt aan de algemene doelstellingen van het cultuurbeleid en in concrete, meetbare parameters (ook financiële) omgezet wordt. Het beleidsplan bevat ook de begroting en geldt voor zes jaar. Het moet halverwege geëvalueerd worden door de gemeente en er zal een visitatie zijn vanwege de administratie cultuur. Op de keper beschouwd is dit niets bijzonders, en niets meer of niets minder dan het werk van een competente en toegewijde schepen van

Cultuur. Door zijn beleid in dit ontwerpdecreet in te passen kan de gemeente extra subsidies binnenhalen: 40 fr. per inwoner én een vast basisbedrag van 2.500.000 fr. voor de loon- en werkingskosten van de cultuurbeleidscoördinator (gemeenten met minder dan 10.000 inwoners krijgen slechts 1.250.000 fr. basisbedrag).

Niet alleen de gemeenteraad, het gemeentebestuur en de coördinator moeten in het opstellen en evalueren van het cultuurbeleidsplan betrokken worden, ook de bevol-

gemeente vertegenwoordigd zijn. De samenstelling van deze adviesraad wijkt, o.a. door de eigen vertegenwoordiging van de professionele cultuurbeoefenaars van de gemeente, sterk af van de vorige samenstelling, maar het ontwerp durft deze revolutie bovendien niet helemaal afdwingen: ten laatste in 2007 moet de gemeentelijke culturele raad zo competent samengesteld worden. In afwachting daarvan verandert de huidige, politiek samengestelde adviesraad gewoon van naam.

Gemeenten kunnen dit cultuurbeleidsplan alleen opstellen, of met enkelen samen. In dat laatste geval worden zij als één enkele gemeente beschouwd en in de hierboven geschetste subsidieregeling ingepast. Door de subsidieregeling wordt deze mogelijkheid intrinsiek oninteressant gemaakt: drie kleine gemeenten van b.v. 5000 inwoners elk kunnen beter elk het halve basisbedrag aanvragen, i.p.v. samen de volle 2.500.000 fr.

Zes (of meer) aangrenzende gemeenten met samen meer dan 100.000 inwoners en met minstens één centrumgemeente met een erkend CC erin kunnen bovendien samen een projectvereniging oprichten die het overleg nog een stap verder voert en het 'culturele aanbod en de culturele communicatie' (art. 11) op elkaar moet afstemmen. De Vlaamse Gemeenschap kan deze projectverenigingen voor maximaal 3.000.000 fr. per jaar subsidiëren.

Het ontwerpdecreet gemeentelijk cultuurbeleid stipuleert uitdrukkelijk, maar zonder dat echt te motiveren, dat de cultuurbeleidscoördinator op hetzelfde hiërarchisch niveau moet staan als het andere leidinggevend cultuurpersoneel van de gemeente (directeur muziekschool, hoofdbibliothecaris, directeur CC, enz.). Aangezien de coördinator ook het beleidsplan moet schrijven, moet hij of zij toch ook een zekere deskundigheid hebben, zowel in financieel opzicht als inzake cultuurbeleid, maar noch het ontwerpdecreet, noch het ontwerp-uitvoeringsbesluit formuleren de vereiste basiscompetenties. Er wordt met andere woorden een hoge functie bijgecreëerd, waarin de schepen van Cultuur zijn rechterhand kan parachutereren. In het beste geval is die persoon heel competent en kan de schepen van Cultuur met behulp van dit ontwerpdecreet inderdaad zijn beleid daadkrachtig doorzetten en op korte termijn concrete resultaten boeken. In het slechtste geval komt iemand zonder ervaring of zonder de nodige bekwaamheden in een politieke krabbenmand terecht.

Papierberg

Beide ontwerpen van decreet van de minister van Cultuur gaan uit van de autonomie van de gemeenten en proberen de uitbouw van een lokaal cultuurbeleid te stimuleren. Precies omdat de minister van bovenaf geen inhoudelijke, kwalitatieve normen wil formuleren en alleen een metanorm (een norm over hoe het beleidsplan eruit moet zien) en een macrostructuur oplegt, dreigt een en ander te verdwijnen in een gigantische papierberg. Er zal veel mankracht gaan in het formuleren van doelstellingen en richtlijnen, in het horen van de verschillende partners, in het opstellen van de begrotingen; en dit voor elke gemeente apart. Vermoedelijk zullen er daarom al snel 'voorbeeld' circuleren, die als matrijzen kritiekloos zullen worden overgenomen en met machtsmiddelen (het geld dat erdoor vrijkomt) zullen worden doorgezet door de minst geïnspireerde of de in het overleg minst fortuinlijke cultuurbeleidscoördinatoren. Vermoedelijk zullen er ook gemeenten zijn, waar de verschillende actoren elkaar snel zullen vinden en met een geïnspireerd en effectief gemeentelijk cultuurplan snel naar het concrete werk zullen overschakelen.

DE LIJST VAN STEDEN EN GEMEENTEN

IN BIJLAGE BIJ HET ONTWERPDECREET CC:

- 3 steden in grootstedelijke gebieden: Antwerpen, Gent en 'Brussel' (via VGC)
- 11 centrumgemeenten in regionaalstedelijke gebieden: Aalst, Brugge, Hasselt, Genk, Kortrijk, Leuven, Mechelen, Oostende, Roeselare, Sint-Niklaas, Turnhout
- 20 centrumgemeenten in structuurondersteunende kleinstedelijke gebieden: Aarschot, Deinze, Dendermonde, Diest, Eeklo, Geel, Halle, Herentals, Ieper, Knokke-Heist, Lier, Lokeren, Mol, Oudenaarde, Ronse, Sint-Truiden, Tielt, Tienen, Tongeren, Waregem
- 23 centrumgemeenten in kleinstedelijke gebieden op provinciaal niveau: Asse, Beveren, Bilzen, Blankenberge, Boom, Bree, Diksmuide, Geraardsbergen, Heist-op-den-Berg, Hoogstraten, Leopoldsburg, Lommel, Maaseik, Maasmechelen, Menen, Overpelt, Ninove, Poperinge, Temse, Torhout, Veurne, Wetteren, Zottegem
- 9 extra gemeenten die aan Brussel grenzen: Asse, Beersel, Dilbeek, Grimbergen, Overijse, Sint-Pieters-Leeuw, Tervuren, Vilvoorde, Zaventem

king/de gebruikers moeten gehoord worden. Het ontwerpdecreet eist van de gemeenten immers ook dat er een 'gemeentelijke culturele raad' opgericht wordt, waarin zowel de plaatselijke culturele verenigingen en organisaties voor amateurkunsten, de professionele culturele organisaties, andere deskundigen inzake cultuur en de bevolking van de